

زمانی عہدہ بی

و

چند سہرنجی کی پیوست

نوسینی

إحسان برهان الدین

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين و السلام على خير الأنبياء و المرسلين
سيدنا محمد و على آله و صحبه أجمعين إلى يوم الدين.

له‌راستیدا زۆر ده‌می‌ک بوو چه‌زم ده‌کرد چه‌ن سه‌رنجی‌ک که
له‌دل و ده‌رووندا ده‌رباره‌ی زمانی عه‌ره‌بی هه‌بوون بیان‌خه‌مه
سه‌ر کاغز، ئە‌گه‌ر چی ئە‌وه‌ی خولیا‌م بوو بینووسم ده‌رباره‌ی
ئە‌م زمانه‌ گرن‌گه‌ بریتی نه‌بوو له‌م چه‌ند لاپه‌ره‌ که‌مه، چون‌که
نووسین ده‌رباره‌ی زمانی عه‌ره‌بی-نه‌ک به‌ چه‌ند لاپه‌ره‌یه‌ک-
به‌ل‌کو به‌چه‌ند کتیبی‌کیش ته‌واو نابیت، به‌لام ئە‌گه‌ر چی
بارودۆخ‌م له‌چه‌ند پ‌وویه‌که‌وه‌ بواری به‌دی‌هاتنی ئە‌و هیوا‌یه‌ی
نه‌دام، ئە‌وه‌ ر‌ی‌گر نه‌بوو له‌وه‌ی ئە‌م چه‌ند لاپه‌ره‌یه‌ ده‌رباره‌ی
ئە‌م باب‌ه‌ته‌ بنووسم، که‌زیاتر شی‌وازی تی‌روانین و سه‌رنج و
سۆزی وه‌رگرتووه‌ تا‌کو ئە‌وه‌ی نووسینی‌کی ئە‌کادیمی نه‌خشه
بۆ‌کیش‌راو بیت، داوا‌کاریشم له‌خوا‌ی گه‌وره‌ ئە‌و بواره‌م بۆ
پ‌ره‌خسینی هه‌ل‌سم به‌ ده‌رخستنی گرن‌گه‌کانی ئە‌و زمانه‌ که
خوا‌ی گه‌وره‌ پ‌ی‌ی‌ پ‌ازیبوو دوا پ‌ه‌یامی بۆ مرؤ‌فایه‌ت پ‌ی‌

دابه‌زینیت، واشده‌زانم کتیب‌خانه‌ی کوردی تا‌کو ئیستا کتیب‌کی له‌وجۆره‌ی تیدا نیه، ئە‌وه‌ش که‌مته‌رخه‌مییه‌کی ئاشکرایه، لێ‌پرس‌راویته‌که‌ی ده‌که‌ویته ئە‌ستۆی موسولمانان، چونکه له‌زمانی عه‌ره‌بیدا سه‌دان کتیب هه‌یه له‌سه‌ر زمانی عه‌ره‌بی و زانسته‌کانی، نووسه‌ره عه‌ره‌به موسولمانه‌کانیش له‌ئهو په‌ری ئاماده‌باشیدان که به‌رگری بکه‌ن له‌و زمانه هه‌رکاتیک پووبه‌پووی شالاولیک بیته‌وه، به‌په‌چه‌وانه‌ی نووسه‌ره کورده موسولمانه‌کان که زۆر خۆیان تینا‌گه‌یه‌ن له‌هه‌ر ده‌ستدریژی و بی‌په‌رییه‌که به‌رانبه‌ر زمانی عه‌ره‌بی بکریته، سویند به‌خوا پاساوه‌کانیشیان له‌م کاره‌یاندا له‌مالی جالجالۆکه لاوازتره، میژووش زۆر بی‌به‌زه‌ییه به‌رانبه‌ر ئە‌وانه‌ی که له‌کاتی پئویستدا هه‌لوئستی گونجاو نانوینن... هیوادارم نووسه‌ره کورده موسولمانه‌کان بابه‌تی زۆر بنووسن ده‌رباره‌ی بایه‌خ‌دان به‌زمانی عه‌ره‌بی و، نامیلکه‌ی ئاسان بنووسن بۆ فی‌ربوونی عه‌ره‌بی بۆ منالان و گه‌وره‌کان، هه‌روه‌ها هه‌لسن به‌وه‌رگێرانی ئە‌و گه‌نجینه‌ زۆرانه‌ی له‌و زمانه‌دا هه‌یه، بۆئهو‌ی گه‌لی کورد به‌ ئاشکرایی بۆی ده‌رکه‌ویته بۆچی خوای گه‌وره‌ زمانی عه‌ره‌بی

ھەلبۇزاردوۋە ئەم قورئانە پېر لە ئىعجازەى خۆى بىئىرئىتە سەر زەۋى، ھەروھە ئەۋەش دەربخەن كە ئەمپۇ بارودۇخىكى سىياسى و نىۋەدەۋلەتى لەلايەن پۇژئئاۋە ھەل و مەرجىكى ئەۋتۆى درووست كىردوۋە كە زمانى عەرەبى دواكەئىت، ئەگىنا ئەم زمانانەى ئەمپۇ بوونەتە زمانى زانست و شارستانىت بەھىچ شىۋەيەك بە يەك لەسەر سەدى زمانى عەرەبىدا ناگەن، بە ئىنگلىزى و فەرەنسىشەۋە كە وشەكانيان لە سەد ھەزار وشە تىناپەرىت، بەلام لاۋازى عەرەب و موسولمانان لەم پۇژگارەدا ئەم واقىعەى درووست كىردوۋە .

إحسان برهان الدين

۲۰۱۰/۱۱/۱ كەلار

ihsanburhan@yahoo.co.uk

سەرەتا

ئایا زمانی عه‌ره‌بی بۆ ئێمه‌ زمانیکه‌ وه‌کو هه‌ر زمانیکه‌ تر، ئایا جیاوازی هه‌یه‌ و، تاییه‌تمه‌ندی خۆی هه‌یه‌؟ بۆ وه‌لامی ئه‌م پرسیاره‌ش پۆیسته‌ ئه‌ندازه‌ی په‌یوه‌ندی بزانه‌ن له‌نیوان ئایینی ئیسلام به‌گشتی و، ئه‌م زمانه‌، له‌راستیدا ئه‌م زمانه‌ خۆی له‌خۆیدا هه‌یچ گرنگی و تاییه‌تمه‌ندیه‌کی پیرۆزی نیه‌ به‌لامانه‌وه‌، به‌لام گرنگی و بایه‌خی له‌وه‌ سه‌رچاوه‌ ده‌گریت که‌ خوای گه‌وره‌ له‌نیو هه‌موو زمانه‌کانی مرۆقایه‌تیدا هه‌لیبژاردوه‌ بۆ گه‌یاندنی په‌یامه‌که‌ی به‌ سه‌رجه‌م ئاده‌میزاده‌کان، جگه‌ له‌وه‌ش پێغه‌مبه‌ر (دروودی خوای لیییت) و، هه‌لگره‌ یه‌که‌مه‌کانی ئایینی ئیسلامیش له‌ هاوه‌لان و شوینکه‌وتوانیان به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی عه‌ره‌ب بوونه‌، هه‌رچی سه‌روه‌تی زانستی ئه‌م ئایینه‌ پیرۆزه‌ش هه‌یه‌ هه‌مووی به‌م زمانه‌ پێمان گه‌یشتوه‌، ته‌نانه‌ت ئه‌و زانا گه‌ورانیه‌ی که‌ له‌ سه‌رده‌می پاش هاوه‌لانه‌وه‌ کتیبیان نووسیوه‌ و زانستیان بلاو کردوه‌ته‌وه‌، ئه‌گه‌ر چی خۆشیان عه‌ره‌ب نه‌بووبیتن به‌لام هه‌ر به‌ عه‌ره‌بی

زانستہ کانیان خستووه ته سہر کاغہ ز، ئہمہش واتایہ کی گشتیہ
ہہموو زانستہ کان دہگریٲتہ وه وهکو عہقیدہت و فیقہ و سیرہ و
فہرموودہ و... ہتد بٲویہ خٲشہ ویستی موسولمان بٲ زمانی
عہرہ بی ہیچ پھیوہندیہ کی بہ خودی زمانہ کہوہ نیہ لہرہوی
زمانہ وانی و ویٲژہ بیہ وه، بہ لکو پھیوہندی بہ دینہ کہوہ ہہیہ،
چونکہ ئہ گہر ہہموو دہرگایہ ک پٲویستی بہ کللیک ہہ بیٲ بٲ
کردنہ وهی، ئہ وا کللی تیگہ یشتن لہ ئیسلام کہ خوی لہ
قورئان و فہرموودہ و لیکنانہ وه کانیانہ وه دہبینیٲتہ وه، بریتیہ
لہ زمانی عہرہ بی، ہہر بہ نمونہ یہ کی سادہش دہتوانین
دہربرین لہم واتایہ بکہین، ئایا کہ سیکی شارہ زا کہ بہ جوانی
لہ ئایہ تہکانی خوا و فہرموودہکانی پیغہ مہہر (دروودی خوی
لیبیٲت) تیڈہ گات، وهکو کہ سیگہ کہ لہ ئاسانترین وشہکانی
قورئان و فہرموودہ تیئاگات، بی گومان ئہم دوو کہ سہ زٲر لہ
یہ کتر جیاوازن، کہ سہ شارہ زا کہ ئہ گہر لیٲرسراویٲتی و غیرہ تی
ئایینی ہہ بیٲ، زیاتر دہتوانیٲت خزمہ تی ئایینہ کہ ی بکات لہ و
کہ سہ ی کہ نہک لہ زاراوہکانی شہرع و فہرموودہ و تہفسیر

تیناگات، بہ لکو ناتوانیت لہ ئاسانترین برگہ و وشہکانی قورئان و فہرموودہ تی بگات.

گومانیشی تیدا نیہ کہ خوای کاربہجی ہیچ کرداریک ئەنجام نادات بہ بی ئەوہی حکمہ تی تیدا نہ بیت، خوراپیش نیہ کہ لہ نیوان ہہموو زمانہکاندا زمانی عہرہ بی ہہلبژیریت بو ئەوہی بییتہ ئامرازی گہ یاندنی پھیامی بو بہندہکانی.

ناہزانس ئیسلام کار دہکن بو لاواز کردنی

زمانس عہرہ بی

ئا لیرہشہوہ دوژمنانی ئەم ئایینہ دەرکیان بہم راستیہ کرد و، زانیان کہ کارکردن بو لاواز کردنی زمانی عہرہ بی هاوواتایہ لہ گەل لاواز بوونی موسولمانان لہ تیگہیشتنی ئایینہکیان، یہ کہ مین تہوژمی بی باوہریش کہ ئەم چہ کہی دژ بہ ئیسلام بہ کار ہیئا (مصطفی کمال اتاتورک) بوو، لہ پاش پووخاندنی خیلافہ تی عوسمانیہکان، زمانی عہرہ بی بہ جاریک لہ ہہموو بہشہکانی ژیان لابرہ و، بو ماوہیہکی زور مہودای نیوان موسولمانان و ئیسلامی دوور خستہوہ و، توانی

غه‌ریبه‌کی سه‌خت بۆ ئیسلام درووست بکات له نیوان
 پۆلکانیدا له تورکیا، به‌لام ئه‌و نه‌فام بوو به یاساکانی خ‌وای
 گه‌وره له گه‌ردووندا، نه‌فامی و گه‌مژه‌ییشی گه‌یشتبوه ئه‌و
 ئاسته‌ی - وه‌کو دکتور عبدالله عزام په‌حمه‌تی خ‌وای لیبیت
 ده‌لیت - په‌نجه‌ی بۆ ئاسمان دریژ ده‌کرد و هه‌ره‌شه‌ی له‌خ‌وای
 گه‌وره ده‌دا، به‌لام ئه‌و داماوه له به‌رانبه‌ر ه‌ی‌رش‌ی مه‌رگ
 نه‌یتوانی به‌رگری له‌خ‌وای بکات، هه‌روه‌ها بی ئاگابوو له‌و
 پاستیه‌ی که خ‌وای گه‌وره به‌رگری له ئایینی خ‌وای ده‌کات،
 بۆیه له تورکیا پیاوانی وه‌کو عه‌دنان مه‌نده‌ریس و دواتر
 سه‌عیدی نوری و چه‌ندین که‌له‌پیاوی تر ده‌رکه‌وتن و توانیان
 به‌شیکی زۆر له‌و پلانه نه‌گریسه‌ی ئه‌تاتورک پووجه‌ل بکه‌نه‌وه .

پاش ئه‌وه‌ی هه‌موو دیارده‌کانی ئیسلام قه‌ده‌غه کرابوو،
 ته‌نانه‌ت بانگیشیان وه‌کو سوکایه‌تییه‌ک به‌ تورکی ده‌دا، به‌لام
 (وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينَ) .

له میسریش هه‌ر به‌هه‌مان شی‌وه

هه‌مان ئەم چه‌که جاریکی تر له میسر به‌کاره‌ینرایه‌وه و، که‌سانی وه‌کو (أحمد لطفی السید) و (سلامة موسی) و (لویس عوض) و (طه حسین) و چه‌ندین کینه له‌دلی تر دژ به ئیسلام ئە‌تاتورکیان کرد به پیشه‌نگی خو‌یان و هاتن هه‌مان رۆل له میسر بگ‌یڤن و، ده‌ستیان کرد به شالاویکی توند دژ به زمانی عه‌ره‌بی، جاریک به بیانوی ئە‌وه‌ی ئەم زمانه ناتوانیت له‌گه‌ل پی‌ویستیه‌کانی سه‌رده‌ما بگونجیت و، جاریک به بیانوی لابردنی جووله‌ی پیته‌کان و لابردنی ئیعراب و، جاریک به بیانوی ئە‌وه‌ی که کارکردن و قسه‌کردن پی‌ویسته به له‌هجه‌ی (عامی) ولاته‌کان بی‌ت، میسریه‌کان به له‌هجه‌ی میسری و، جه‌زائیری و لوبنانی و تونس‌ی و عیراقی هه‌ریه‌که‌و به له‌هجه‌ی خو‌یان قسه بکات، ماوه‌یه‌کیش به بیانوی ئە‌وه‌ی پی‌ویسته هه‌مان وشه عه‌ره‌بیه‌کان به عه‌ره‌بی بنووسریت به‌لام به پیتی لاتینی (قالوا ان البقر تشابه علينا)، ئەم شالاوه‌ش به‌هه‌مان شی‌وه پیاوانیک ژیا‌نی خو‌یانیان بو‌ ته‌رخان کرد و، ئەو بیرو‌که

هه‌ر به ساوایی له‌نیۆ برا و، پال‌ه‌وانانی ئیسلامیش که پروو به‌رووی ئەم پیلانه بوونه‌وه له میسر بریتی بوون له (مصطفی صادق ال‌رافعی) و (عباس محمود العقاد) و (محمود شاکر) و (سید قطب) و (أنور الجندي) زۆر که‌سایه‌تی تر.

دژایه‌تی تا دوا هه‌ناسه

به‌لام چونکه ئەم چه‌که بو دژایه‌تی ئیسلام کاریگه‌ره ناحه‌زانی ئەم دینه ئاماده نین ده‌ستی لی هه‌لبگرن و لی سارد ببه‌وه، یه‌ک ناوه‌رۆکه به‌لام هه‌موو جارێک به پۆشاکێکه‌وه ده‌رده‌که‌ویت، به‌تایبه‌تی به‌هانه‌ی نووسینه‌وه‌ی عه‌ره‌بی یان کوردی به پیتی لاتینی ئەمه زۆر به‌هانه‌یه‌کی دلگیره و، له‌سایه‌ی سیسته‌می عه‌وله‌مه که بالی ره‌شی کیشاوه به‌سه‌ر هه‌موو جیهاندا، هه‌موو پلانێک که جاران جیبه‌جیکردنی گران بوو، ئەم‌رۆ ئەنجامدانی کارێکی زۆر سانا و ساده‌یه، چونکه وه‌کو ده‌لێن دنیا وه‌کو گوندی‌کی بچووکێ لی‌هاتووه

ئەركى موسولمانان چىه لەم بارودۆخەدا؟

كە موسولمان دلنیا بوو لەوہی زمانی عەرەبی کلیلی تیگەیشتنی دینەكە یەتی، كەواتە پێویستە پەیوہندی لەگەڵیدا پەیوہندیەكى پتەو و بەھیز بیٔت، فریو نہ خوات بەو بانگەشە جۆراو جۆرانەى كە دەھۆنرینەوہ لە دژی ئەم زمانە، چەندە ئەوان پشوو درێژ بن لە دژایەتی، ئەمیش پشوو درێژتر بیٔت لە بەرگری كردن، ئەگینا پلانەكە سەردەگریت و، نہوہیەك لە داھاتوودا پەیدا دەبیٔت بى ئاگا لە بنچینەكانى ئایینەكەى، خۆ ئەگەر موسولمانان ھەلنەستن بە ئەركى سەرشانى خۆیان لەم بارەوہ، خۆیان شكست دەخۆن و زیانیان بەردەكەؤیت، خوی گەرەش بىنیازە لەوہی كەس ھیچ كاریكى بو ئەنجام بدات بەلام تاقيمان دەكاتەوہ، بزانه تاكو چەند پادەچەلەكیین ئەگەر دەستدریژی بكریتە سەر ھیلە سوورەكانى ئىسلام، (وَإِن تَتَوَلَّوْاْ يَسْتَبَدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ).

رٲگه‌کان هه‌موویان ده‌چنه‌وه بانه

ئهو که‌سه‌ی به وردی له‌میژووی دژایه‌تی کردنی زمانی عه‌ره‌بی ئاگه‌دار بیٲت، چاک ده‌زایٲت ئه‌مانه‌ی ده‌وتریٲت به‌هانه‌و بیانون، ئه‌گینا هه‌چ پاساویکی مه‌نتیقی نیه بو دژایه‌تی کردنی ئه‌م زمانه، ئه‌گه‌ر هوکاری تر نه‌بیٲت له‌پشتی په‌رده‌وه، له‌راستیدا ئه‌م ده‌ستانه‌ی که‌ کۆشش ده‌که‌ن بو لاواز کردن و لابردنی زمانی عه‌ره‌بی ته‌نها مه‌به‌ستیان داب‌راندنی موسولمانانه له‌سه‌رچاوه‌ی ئایینه‌کانیان و، توانده‌وه‌یانه له‌ شارستانی‌ه‌تی پوژئاوا که‌ راگه‌یاندنه‌کان شه‌و و پوژ ده‌وولی بو ده‌کوٲن، ئه‌گینا ئه‌گه‌ر له‌ هه‌موو پاساوه‌کان ورد بینه‌وه، له‌ کۆن و نویدا ده‌بینین به‌ رواله‌ت جیاوازن و، له‌ کۆتاییدا یه‌ک ئامانجیان هه‌یه ئه‌ویش لاوازکردنی ئیسلامه (**يُرِيدُونَ لِيُطْمِئِنُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ** **مُتِمُّنُهُمْ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ**) (۸) الص‌ف.

چەند زانىارىيەك دەربارەس زامانى عەرەبى

مروؤد دوزمنى ئەو شتەيە كە نايناسيئت، يان نايزانيئت، ئەوہ راستيەكە لەوانەشە ئەوانەي كە رقيان لە زامانى عەرەبىيە، يان پېزيكى تايبەتيان بوى نيە، هيچ نەبيئت لەبەر خاترى قورئان و فرمودەكانى پيغەمبەر (دروودى خواى ليبيئت)، لەوانەيە هوکارەكەي نەشارەزاييان بيئت لە گرنگى ئەو زمانە جا با چەن زانىارىيەكى گرنگ وەرېگرين لەو بارەوہ: مامؤستا (أنو الجندی) رەحمەتى خواى ليبيئت دەفرمويئت:

زمانى عەرەبى ئەمروؤ زمانى ژيانە بوؤ سەدمليوؤن عەرەب و، زمانى ھزرە بوؤ زياتر لە ھەزار مليوؤن موسولمان ، ئينجا زمانىكى ديريئيشە ھەزار سال بەر لە ھاتنى ئيسلام بوونى ھەبووہ، (الخليل بن احمد الفراهيدي) لە كتيبي (العين)دا دەفرمويئت:

ژمارەى بونيادى ئاخاوتنى عەرەبى، بە بەكارھينراو و پشتگوؤى خراوہوہ (۱۲،۳۰۵،۴۱۲) وشەيە.

(أبو الحسن الزبيرى) دەليئت:

ژمارە‌ی وشە عە‌ره‌بە‌یه‌کان دە‌گاتە: (٦,٦٩٩,٤٠٠) واتە: شە‌ش ملیۆ‌ن و شە‌ش سە‌د و نە‌وە‌د و نۆ‌هە‌زار و چوارسە‌د و وشە، ئە‌وە‌ی بە‌کار دێ‌ت تە‌نها (٥٤٢٠) وشە‌یە‌ و، ئە‌وانی‌ تر فە‌رامۆ‌ش ک‌راو‌ه.

ئە‌وە‌شی سە‌رسو‌په‌ینه‌ره ئە‌م زمانە‌ دە‌وڵە‌مە‌ندە‌ کە‌ لە‌ هە‌موو زمانە‌کانی‌ تر بە‌هێ‌ز تر و پ‌ر وشە‌ ترە‌، لە‌نی‌و بیاباندا پە‌یدا بوو، لە‌لای گە‌لی‌کی کۆ‌چە‌ری، ئینجا ئە‌م زمانە‌ لە‌لای گە‌لانی‌ تر نە‌ناسراو بوو، بە‌لام دەرکە‌وتنی‌ یە‌کسەر بە‌تە‌واوی بوو بە‌بێ‌ هیچ تێ‌په‌رپوونیک بە‌یاسای پ‌له پ‌له بخ‌ری‌تە‌ ئە‌وی، لە‌چە‌ند سە‌دە‌ی پ‌ی‌ش هاتنی‌ ئی‌سلام زمانی‌ عە‌ره‌بی بە‌شی‌وه‌یە‌کی بە‌رفراوان ب‌لاو‌ه‌ی ک‌ردبوو لە‌هەر لایە‌کی بیابانی‌ سو‌ریا و نجد و حی‌جاز، لە‌باک‌وریشدا هەر ناسراو بوو لە‌کاتی‌ سە‌ره‌ڵدانی‌ ئی‌سلام.

لە‌و رۆ‌ژه‌شە‌وه کە‌ قورئان بە‌م زمانە‌ دابە‌زی‌ و، ب‌لا‌وبوویە‌وه، توانی‌ هە‌لسی‌ بە‌ لاب‌ردنی‌ س‌ریانی‌ و ک‌لدانی‌ و نە‌بتی‌ و ئارامی‌ و یۆ‌نانی‌ و قی‌بتی‌، تە‌نانە‌ت پ‌ی‌ش تێ‌په‌رپوونی

سەدهیه‌ك به‌سەر دابه‌زینیدا، له‌سەده‌ی سییه‌مدا زمانه‌کانی تورکی و فارسی و ئۆردی و ئه‌فغانی و کوردی و مه‌غۆلی و سودانی و ئیجی و ساحیلی و مه‌لایۆ هه‌مووی به‌ عه‌ره‌بی ده‌نووسرایه‌وه، دواتریش چوه‌ نیۆ زمانه‌ ئه‌وروپیه‌کان وه‌کو فه‌ره‌نسی و ئه‌لمانی و ئینگلیزی، ته‌نها له‌ زمانی ئینگلیزیدا زیاتر له‌ هه‌زار وشه‌ی عه‌ره‌بی هه‌یه‌.

تاكو ئه‌مپۆش فه‌ره‌ه‌نگه‌ زمانیه‌کانی ئه‌وروپا پێن له‌ وشه‌ی عه‌ره‌بی له‌ هه‌موو بواریکه‌وه وه‌کو پێویستی پۆژانه‌ و جل و به‌رگ و كه‌شتیوانی.

له‌ پڕوی زانستیشه‌وه‌ زمانی عه‌ره‌بی له‌ هه‌موو زمانه‌کانی تر ده‌وله‌مه‌ند تره‌، (٤٠٠) ناوی تێدایه‌ بۆ شیڕ و، (٣٠٠) ناو بۆ شمشیر و، (٢٥٥) ناو بۆ وشتر و، (١٧٠) ناو بۆ ئاو و، (٧٠) ناو بۆ باران.

(جورج سارطون) ئاماژه‌ ده‌کات بۆ ده‌وله‌مه‌ندی زمانی عه‌ره‌بی له‌ وشه‌دا و ده‌لێت: گه‌نجینه‌کانی وشه‌ له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا یه‌كجار ده‌وله‌مه‌نده‌، پاشان هه‌ر له‌ وشانه‌وه‌

ده‌کریٲ وشه‌ی تر ده‌ره‌به‌ینریٲ، بۆ نمونه ئه‌گه‌ر ره‌گی (س،ل،م) وه‌ریگرین به‌م شیوه‌ ده‌توانین وشه‌ی لی ده‌ره‌به‌ینین:

(سَلِمَ) واته‌: نجا، (سَلَّمَ) واته‌: سالاوی کرد، (سَالَمَ) واته‌: ئاشتی کرد، (أَسْلَمَ) واته‌: ملکه‌چ بوو، (الاسلام) واته‌: ملکه‌چ بوون بۆ خوای گه‌وره‌، (تَسَلَّمَ) واته‌: شتیکی له‌ده‌ستی که‌سیکی تر وه‌رگرت، (السلام) واته‌: سالاو، (السَّلْم) واته‌: پیچه‌وانه‌ی جه‌نگ، (سليم) واته‌: ته‌ندرووست، (التسليم) واته‌: پازی بوون، (الاستلام) واته‌: ده‌ست پیوه‌دانی به‌رده‌ره‌شه‌که‌، (مسلم) واته‌: موسولمان، هه‌روه‌ها (متسلم، مسالم، سلامة... هتد).

(برو کلمان) ده‌لیت: به‌فه‌زلی قورئانه‌وه‌ زمانی عه‌ره‌بی به‌ ئه‌ندازه‌یه‌که‌ بلاوبوویه‌وه‌ که‌ هیچ‌ زمانیکی تر له‌سه‌ر زه‌ویدا نه‌گه‌یشتووه‌ته‌ ئه‌و ئاسته‌، موسولمانانیش هه‌موویان باوه‌پریان وایه‌ که‌ زمانی عه‌ره‌بی تاکه‌ زمانیکه‌ که‌ په‌وايه‌ له‌ نوٲژه‌کانیاندا به‌کاری به‌ینن، هه‌ر بۆیه‌ له‌دی‌ر زه‌مانه‌وه‌ ئه‌م

زمانہ پلہ و پایہ کی ہرہ بہرزی بہدست ہیناوه، زیاتر
لہہ موو زمانہ کانی سہر زہوی.

قسہ بہ کی خوش

ئہ گہر بیت بؤ نمونہ (إمرؤ القیس) ئہ مرؤ زیندوو بیتہ وہ،
دہ توانین قسہ ی لہ گہل بکہین و لیمان تیگات و لی تیگہین،
لہ کاتیکدا پانزہ سہدہ لہ نیوانماندایہ، بہ لام ہہ موو
ئہ وروپیہ کان ناتوانن یہک وشہ حالی بن لہ یہ کیک کہ چوار
سہدہ پیش ئیستا مردووه، چونکہ زمانی ئینگلیزی و
زمانہ کانی تریش جگہ لہ زمانی عہرہ بی، ہہ میشہ وشہ کانیان
دہ گورپنت و زیاد و کہم دہ کهن، بؤیہ لہ پاش چند سہد
سالیک دہ بینی بہ تہ واوہ تی دہ گورپنت، بہ پیچہ وانہ ی زمانی
عہرہ بی کہ زمانیکہ جیگیر و نہ گورہ، ئہ گہر یہک ملیون سالی
تریش تہ مہنی دونیا دریز ببتہ وہ، وشہ کانی ئہ و زمانہ ہہر
وہ کو خویان دہ میننہ وہ، بیگومان لہ مہشدا فہزل دہ گہر پنتہ وہ
بؤ قورئان.

(ریجستیر بلاشیر) ده لیت: ئیمہ ہہرچہندہ لیکن لینہ وہ بکہین له زمانی فہرہنسی تیبینی ئہ وہ ده کہین له گہل سہدہکاندا گہشہی کردووه و بہ چہندین قوناغدا تیپہریوہ، بویہ ئہ گہر زمانی فہرہنسی له م رٲژگارہدا بہراوورد بکہین له گہل سہدہکانی ناوہراستدا، دہبینی بہتہواوی جیاوازیان له نیوانیانداہ، بہ پیچہوانہی زمانی عہرہبی کہ ہہموو کہ سیئ بہ ئاسانی تیبینی دہکات کہ ئہم زمانہ له سہر ہہمان بنچینہ و بنہماکانی کٲنہوہ ماوہتہوہ.

چہند وتہیہکی رھوناک

عومہری کورپی خہتتاب رہزای خواہ لیبتت فہرموویہتی:

(تعلموا العربیة فانہا من دینکم...) واتہ: زمانی عہرہبی

فیر بن چونکہ ئہوہ بہ شیکہ له دینہ کہ تان.

مامٲستا (أنو الجندی) رہحمہتی خواہ لیبتت ده لیت:

(ابن تیمیة) فہرموویہتی: زمانی عہرہبی بو ئیسلام ہہر

زمانیک نیہ و بہس، بہ لکو ئہقل و رہوشت و ئایینہ، بویہ

ده‌بینین هیچ موسولمانیک یان نا موسولمانیک که بیه‌ویٲ حوکمی شه‌ری خوا بزانیٲ له سه‌رچاوه سه‌ره‌کییه‌کانی یه‌وه، ئە‌و کاره‌ی پٲی ئە‌نجام نادرٲ ئە‌گه‌ر به‌ زمانی عه‌ره‌بی شاره‌زا نه‌بیٲ، بٲیه موسولمانان هه‌ر له سه‌ره‌تاوه له گرنگی زمانی عه‌ره‌بی تیگه‌یشتن و به‌ه‌موو تواناکانیانه‌وه بلاویان کرده‌وه، له‌هه‌ر جیگه و ولاتی‌کدا زمانی عه‌ره‌بی تی‌دا به‌ه‌یز بوویٲ ئایینی تی‌دا به‌ه‌یز بووه چونکه کللی تیگه‌یشتنی ئیسلامه، ئا لٲره‌شه‌وه تی‌ده‌گه‌ین بٲچی ئیستیعمار هه‌ولی ئە‌وه‌ی داوه که زمانی عه‌ره‌بی له‌و جیگایانه‌دا لاواز بکات که ئیسلام تی‌یدا بلاوه‌ی کردوه، چونکه تیگه‌یشتنی ته‌واو له‌ عه‌قیده‌ت و شه‌ریعه‌تی ئیسلام په‌یوه‌سته به‌ تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی زمانی عه‌ره‌بییه‌وه، هه‌ربٲیه‌ موخوممه‌د عه‌بدو ده‌لیٲ: چاک‌کردنه‌وه‌ی زمانمان تاکه هٲوکاری‌که بٲ چاک‌کردنه‌وه‌ی ئاییمنان، شاره‌زانه‌بوونی موسولمانیش به‌ زمانه‌که‌یان هٲوکاری تی‌نه‌گه‌یشتنیانه له‌ قورئان و ته‌ی پیشینانه‌کانیان.

ئیمامی شافیعی لە کتییی (الرسالة) ل ۴۸-۴۹ فەرموویەتی:
 پۆیستە لە سەر هەموو موسولمانیک بە گوێرە ی توانای خۆی
 فی‌ری زمانی عه‌ره‌بی بی‌ت، تا‌کو شایه‌تمان به‌ینیت و، قورئان
 بخوینیت و، ئەو وێردانه دەری‌پریت که فەرز کراوه لە سەری و
 هەروەها شتی شری‌ش، هەرچە‌ندیش لەو زمانه‌ی که خوای
 گە‌وره قورئانی پی دابه‌زاندوووه شارە‌زاتر بی‌ت، ئە‌وه‌نده بۆ
 خۆی چاک‌تره.

(محمد ابو زهرة) په‌حمه‌تی خوای لی‌بی‌ت ده‌فه‌رموویت:

رێ‌گه‌ چاره‌یه‌ک نیه بۆ تی‌گه‌یشتنی ئیسلام جگه‌ له‌ زمانی
 پاراوی عه‌ره‌بی، قورئانیش به‌ هه‌مان شی‌وه، ئە‌مه‌ش نه‌ینی
 لی‌دانی زمانی عه‌ره‌بیه‌ له‌ لایه‌ن ناحه‌زانی ئیسلامه‌وه، بۆ‌ئ‌وه‌ی
 موسولمانان له‌ قورئان تی‌نه‌گه‌ن، قورئان وه‌کو ئنجیل
 په‌رته‌وازه بی‌ت به‌لام ئە‌وان ئە‌و راستیه‌ نازانن که خوای گە‌وره
 به‌‌ئینی داوه قورئانه‌که‌ی بپاری‌زی‌ت، (إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا
 لَهُ لَخَفِظُونَ)، چونکه‌ زمانی قورئانه‌ و قورئانیش زاله‌ به‌‌سه‌ر
 هە‌موو کتیی‌ه‌کانی تری خوای گە‌وره‌یه‌ و، ئە‌وه‌ش واتای ئە‌وه‌

ده‌گه‌یه‌نیت که نه‌و زمانه‌ی پٲی دابه‌زیوه زالبیت به‌سه‌ر
 زمانه‌کانی تردا، خوی گه‌وره‌ش که نه‌م زمانه‌ی هه‌لبژاردوه
 واته نه‌و زمانه شیواوه ببٲته زمانی هه‌موو مروّقایه‌تی، خوی
 گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَإِنَّهُ لَنَزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٩٢﴾ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ
 الْأَمِينُ ﴿١٩٣﴾ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿١٩٤﴾ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ﴿١٩٥﴾
 الشعراء، خوی گه‌وره به‌ وشه‌ی (البیان) وه‌سفی نه‌م زمانه‌ی
 کردوه و، که‌واته هیچ زمانیکی تر ناتوانیت بگاته نه‌و ئاسته
 له ده‌ربرین و پوون کردنه‌وه، نه‌مه‌ش سه‌ربه‌رزیه بو نه‌م زمانه
 که نه‌و تایبه‌تمه‌ندیه‌ی پٲی به‌خشاوه وه‌کو فه‌رموویه‌تی: (إِنَّا
 جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ) الزخرف ۳، یان
 فه‌رموویه‌تی: (كُنْتُ فُصِّلْتُ ءَايَاتُهُ، قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ)
 فصلت ۳، (قُرْءَانًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ) الزمر ۲۸.

هه‌روه‌ها (ابن تیمیه) فه‌رموویه‌تی: (ان اللغة العربية من
 الدین، و معرفتها فرض واجب، لان فهم الكتاب و السنة فرض،
 ولا يفهمان الا بالعربية، وما لا يتم الواجب الا به فهو واجب)

واته: زمانی عه‌ره‌بی به‌شیکه له ئاین، زانینیشی فه‌رزه‌و واجبه، چونکه تیگه‌یشتن له قورئان و سوننه‌ت فه‌رزه، جگه له زمانی عه‌ره‌بیش ریگه چاره‌ی تر نیه بۆ تیگه‌یشتنمان، هه‌رچی شتیکیش واجب ته‌واو نه‌بی‌ت به‌وه نه‌بی‌ت ده‌بی‌ته واجب.

(ابن فارس) ده‌لی‌ت:

زانستی زمانه‌وانی عه‌ره‌بی واجبه له‌سه‌ر زانایان بۆ‌ئه‌وه‌ی تووشی هه‌له و لادان نه‌بن له نووسین و فه‌تواکانیاندا.

با سه‌رنج بده‌ین

زانای به‌ناوبانگ (ابن الجني) که خۆی رۆمی بوو و، به‌ته‌واوی له‌و زمانه‌ شاره‌زابوو، (أبو علي فارسي) که به‌ته‌واوی له‌ زمانی فارسی شاره‌زا بوو، (ابن الأثير) و چه‌ندین زانای تر که کورد بوون، به‌لکو زۆربه‌ی پيشه‌وايانی مه‌زه‌به‌کان و قيرائاتی عه‌شره و، کۆکه‌ره‌وانی فه‌رموده و، چه‌ندین زانای تریش که عه‌ره‌ب نه‌بوونه بۆچی سه‌روه‌تی زانستی گه‌وره‌یان

بەزمانی عەرەبی بۆ بەجێهێشتووین؟ لە کاتی کەدا کە زمانی فارسی و پۆمی لەو سەرئەمانەدا گەرنگی زۆریان بوو، تەنانەت (ابو الريحان البيروني) دەیووت: (لئن أُشتم بالعربية خیر من ان امدح بالفارسية) واتە: "ئەگەر جێنۆم پێی بدییت بە زمانی عەرەبی پێم خۆشترە لەوەی ستایش بکریم بە زمانی فارسی" بەلکو شایەتیدان بۆ زمانی عەرەبی لە دۆژمانیشەو هاتوو، وەکو پێشتر باسی وتە (ارنست رنیان) مان کرد لە کتیبی (تاریخ اللغات السامية) و زۆریک لە پۆژەلات ناسەکان لەو بارەو قسەیان هەیە.

پرسیاریک

نوێژ کە یەکیکە لە گەرەترین عیبادهتەکان، ئایە دەکریت بە زمانیکی تر جگە لە زمانی عەرەبی ئەنجام بدییت؟

ئایە دەکریت و اتاکانی وەرگێڕین بۆ زمانی کوردی بۆ نمونە؟

ئایە دەکریت لە جیاتی (سبحان الله) بلیین: پاکو پاراوی بۆ خوا و، لە جیاتی (الله أكبر) بلیین: گەرەبی بۆ خوا

پەروەردگار و، چاوە‌پروانی ئەو پاداشتەش بین کە خوای گەورە
دیاری کردووە بۆ ئەوانە‌ی یادی خوا دەکەن؟

ئایە ئە‌گەر قورئان دە‌قاو‌دە‌ق وەر‌گێ‌ڕینە سەر زمانیکی ترو
بیخوینینە‌وه هیچ پاداشتی‌کمان دە‌ست دە‌کە‌وێ‌ت لە‌چە‌ش‌نی
ئە‌وه‌ی بۆ یە‌ک پیتی قورئان دە‌ پاداشتی لە‌سەرە؟

بێ‌گومان وە‌لامی ئە‌م پرسیارانه و دە‌یان پرسیاری
هاوشی‌وه‌ی نە‌خێ‌ره.

لە‌م زانیارییه با دانیابین

لە‌سەر‌دە‌مانی بە‌هیزی دە‌سە‌لات و شارستانی ئیسلامی لە
ئە‌ندە‌لوس، ئە‌وروپیه‌کان و گە‌لانی تریش لە‌ هە‌موو لایە‌کە‌وه،
دە‌چوونە‌ زانکۆ‌کانی قورته‌به و زانکۆ‌کانی تری ئە‌ندە‌لوس،
بۆ‌ئە‌وه‌ی بە‌ زمانی عه‌ره‌بی ب‌روانامه‌ به‌‌ده‌ست به‌ینن لە‌ بواره
جیاجیاکانی زانستدا، کوتوموت وە‌کو چۆن ئە‌م‌پ‌رۆ موسوڵمانان
هە‌ولێ‌ پ‌رۆ‌شتن دە‌دە‌ن بۆ زانکۆ‌کانی پ‌رۆ‌ژناوا بۆ بە‌‌ده‌ست هێنانی
ب‌روانامه، بە‌‌ل‌کو هەر لە‌ و سەر‌دە‌مانە‌دا کالاو شتومە‌کی دە‌ولە‌تی
ئیسلام لە‌ هە‌موو کالایە‌کی تر خوازاو تر بوو، تە‌نانە‌ت و لاتە‌کان

که ده‌یانه‌ویست ره‌واج بده‌نه پیشه‌سازییه‌کانیان، موری ساخته‌یان درووست ده‌کرد و ده‌یاندا له کالکانان، بویه ده‌بینین پیشینانی چاکی ئەم ئوممه‌ته به ئەوپه‌ری توانایانه‌وه خزمه‌تی زمانی عه‌ره‌بییان ده‌کرد و زوریان خۆش ده‌ویست، ژیان‌ی خۆیانیان به‌سه‌ر ده‌برد له‌پیناو خزمه‌ت کردنی و دانانی بنچینه‌کانی له‌پرووی (نحو) و (صرف)، تاکو گه‌یاندیانه ئەم ئاسته له ریکوپیک‌ی... به‌لام ئیمه‌ی موسولمانانی ئەم سه‌رده‌مه به‌ئوپه‌ری لاوازی و سستی له‌گه‌ل ئەم مه‌سه‌له گرنگه مامه‌له ده‌که‌ین: (حَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ...).

ئه‌رکی سه‌رشانمان به‌رانبه‌ر زمانی عه‌ره‌بی

خزمه‌ت‌کردنی زمانی عه‌ره‌بی ئە‌گه‌ر به‌شیوه‌یه‌کی نا‌راسته‌وخۆش بی‌ت خزمه‌ت‌کردنه به‌قورئان، سه‌له‌فی ئەم ئوممه‌ته‌ش وه‌کو زانیمان به‌هه‌موو توانا و مال و وزه‌یه‌که‌وه خزمه‌تی ئەم زمانه‌یان کردوه، ئیمه‌ش ئه‌رکی سه‌رشانمانه خۆمان له‌م زمانه‌شا‌ره‌زا بکه‌ین، مناله‌کانمانی پی‌ئاشنا بکه‌ین و، رینگه نه‌ده‌ین-هه‌ریه‌که و له‌لای خۆیه‌وه- نه‌وه‌یه‌ک

درووست ببیت هیچ لە زمانی عەره‌بی نەزانیت، چونکە بەواتایەکی تر ئەو دەگەیه‌نیت کە هیچ لە ئایینی ئیسلام نەزانیت، هەروەها چاکترە بۆمان هەرچی زانیاریەکانمان سەبارەت بە تیگە‌یشتنمان لە ئیسلام لەسەرچاوە عەره‌بیەکانەو وەربگیرین بە‌گوێرە‌ی توانا، چونکە هەرگیز واتای وەرگێردراو تامی واتا پەسەنەکە‌ی تێدا نامینیتەو، پۆیستە ئەو پێگە چاره‌یه‌ک بیت بۆ ئەوانە‌ی کە شارە‌زانین لە زمانی عەره‌بی، یان توانای فێربوونی باشیان نیە بۆ، یان هیچ نە‌بیت تاییەت بیت بۆ زانیاریە لاوە‌کیە‌کان.

بیرە‌و‌ه‌ریە‌کی شیرین

پیش سیانزە سال لە‌مه‌‌پیش لە‌شاری (قشم) لە ئێران، قەدەری خوای گە‌وره ناساندمی بە‌‌پیاویکی خواناس و کە‌م وینە لە‌م پۆژگاره‌دا، بە‌‌سۆزیک‌ی زۆره‌و‌ه مامە‌لە‌ی لە‌گە‌ڵ دە‌کردم و، بە‌‌فە‌زل و چاکە‌ی زۆری داپۆش‌شبووم، هۆ‌کاری خۆ‌شە‌ویستی‌شی بۆ من تە‌نها لە‌بەر خوا بوو، کە دە‌ببینیم شارە‌زاییە‌کم لە‌ زانستە ئیسلامیە‌کاندا هە‌یه و، هە‌میشە

پرسیاری شەری لێدەکردم و، دەبیوت تۆ سۆزو بەزەیی
 خۆی گەرەبی بۆ من کە بەم شیۆه ئایینم فیڕ دەکەیت، مالی
 خۆی بۆ کردبوومه و هەموو پۆیستیەکی لەو غەریبیەدا بۆ
 دابین دەکردم، جا یەکیک لە خەم و خولیاکانی ئەو پیاوێ ئەو
 بوو کۆرە تاقانەکی کە تەمەنی نزیکەی شەش سال دەبوو
 فیڕی عەرەبی بیئت، بۆ ئەو ئامانجەش ئومیدی بە من بوو ئەو
 کۆرە فیڕی عەرەبی و قورئان و فەرموودە بکەم، بەلام
 باروودۆخی ژیان بواری نەدام بەردەوام بین پیکەو و، من
 گەرپامەو بۆ کوردستان و، تاکو ماوم فرمیسکەکانی (حاجی
 عبد الرحمن) لەیاد ناکەم لەو کاتە خواحافیزیمان لەیەک
 دەکرد، مەبەستیشم لەگێرانەوێ ئەم یادەوێ ئەوێ
 کەسیکی وا کە عەرەب نەبوو، خۆیشی لە ولاتی کدا دەژیا کە
 زمانی عەرەبی تیدا نامۆیە، بەلام دەرکی بەو کردبوو کە
 زمانی عەرەبی چەندە گرنگە و، چەند پۆلی بەرچاوی هەیه لە
 تیگەیشتنی ئیسلام. جا ئیمە لەپیشترین لەو پیاوێ کە خەمی
 خۆمان و مندالەکانمان لە دڵدا بیئت سەبارەت بە فیڕبوونی
 زمانی عەرەبی.

بەراوردیک

ئەگەر دوو مامۆستای ئایینیت بینی، یەکیکیان لە زمانی عەره‌بی بەهێز بوو، لەپرووی (نحو) و (صرف) و (بلاغە) و (بیان) و، توانای نووسین و تیگەیشتن، یەکیکیشیان لە زمانی عەره‌بی کۆلۆ بوو، لەو زانستانەیی که باسمان کرد هەروەها لە نووسین و توانای تیگەیشتن، بەدەر لە پڕۆلەت و ناوبانگ و قسەیی خۆش و... هتد بەدەر لە هەموو ئەوانە گومانەت لەو نەبیەت مامۆستای یەکه‌میان شیواو ترە زانستی ئی وه‌رگریت و ئایینی ئی فی‌ربیت، چونکه‌ کلیلی ئەو دەرگایەیی لایه‌ که‌ تۆ مەبەستتە لێی بچیتە ژوورەوه‌، بەلام ئەوه‌ی تر شایەنی ئەوه‌یه‌ بەزەبییت پیدابیتتەوه‌، من نالییم کوردووتەنی قول و فول لەیه‌ک ناکاتەوه‌، بەلام زانستگەلیکی وه‌کو فیقه‌ و ئوصولی فیقه‌ و خویندنه‌وه‌ی قورئان و فەرمووده‌کان و چەندین زانستی تر بە لی‌زانینیکی سادە و ناتەواو بەدەست ناهینریتت، بەلکو پێویستی بە که‌سیکه‌ چیژ لە زمانی عەره‌بی وه‌رگریت و بگەریتتەوه‌ بۆ سەرچاوه‌کان بۆ نمونه‌ وه‌کو (لسان العرب) و

(جمع الجوامع) (کتاب الفروق) و ته‌نانه‌ت زۆرئک له دیوانی شیعر و وێژه و شی‌واژه‌کانی ده‌رب‌پ‌رین له زمانی عه‌ره‌بی.

نایا بایه‌خ نه‌ده‌ین به‌ زمانی کوردی؟

بێگومان گرن‌گیدان به‌ زمانی عه‌ره‌بی و لێهاتوویی تێیدا ئەوه‌ ناکه‌یه‌نی‌ت واز له‌ زمانی خۆمان به‌ی‌نین و قسه‌ی پێ نه‌که‌ین، کوردی زمانی شیریمانه و ئامرازی به‌رپوه‌بردنی کاروباری ژبانی پۆژانه و به‌ده‌ست هێنانی پۆشن‌بیریه له‌ بواره‌کانی زانستدا به‌ زانستی ئایین‌ش‌ه‌وه، بزوتنه‌وه‌ی وه‌رگێرانی کتێبه‌ ئایینی و سه‌رچاوه‌ زانستی و شه‌رعه‌کانیش کاریکی پیرۆزه و، پئویسته هان بدری‌ت و کاری بۆ بکری‌ت، ئەوه‌ش به‌هه‌ولێ بێ وچانی که‌سانی شاره‌زا ده‌بی‌ت له‌ هه‌ردوو زمانی عه‌ره‌بی و کوردی، من به‌خۆشم وه‌کو نووسه‌ری ئەم بابته‌ هه‌لساوم به‌ وه‌رگێرانی چه‌ندین کتێب و سه‌رچاوه‌ی ئیسلامی وه‌کو ژبان‌نامه‌ی پێغه‌مبه‌ر (دروودی خوای لیبی‌ت) و هه‌زاران فه‌رمووده‌ی سه‌حیح له‌ کتێبی (الجامع الصغیر) و کۆمه‌لێکی تر له‌ کتێبی جۆراوجۆر که‌ به‌رژه‌وه‌ندی موسوڵمانانم

لە وەرگێرانیاندا بینووه، ئەمەش کاریکی ناکۆک نیه لە گەڵ بایەخدان بە زمانی عەرهەبی کە زمانی ئایینمانە و هەلبژێردراوی پەروەرگارمانە بۆ گەیانندی قورئانە کە ی بە مەروە کەن.

کێن ئەوانەس رقیان لە زمانی عەرهەبیە؟

دوو جۆر خەلکی رقیان لە زمانی عەرهەبیە و چاویان لە ئاستی هەلنایه:

یە کە م: کە سانیک کە لە بنچینەدا کیشەیان لە گەڵ ئایینی ئیسلام و پیغەمبەرە کە ی و قورئانە کە ی هە یه ، بیگومان ئەم جۆرە کە سانە ئاساییه رقیان لە زمانی عەرهەبی بیت، چونکە درووشمی ئیسلامە و زمانی قورئانە و قسە پیگراوی پیغەمبەر (دروودی خوی لیبت) و هاوولانە، ئەم جۆرەش لە نیوان خویاندا بۆ چەند جۆریک پۆلین دەکرین و، بە هانە و پاساوەکانیشیان بە هەمان شیوه دابەش دەبیتە چەند جۆریکەوه، کە ئەمە جیگە ی شیکردنەوهیان نیه، بەلام بە گشتی نە ک هەر زمانی عەرهەبی؛ بە لکو رقیان لە هەموو

شتی‌که په‌یوه‌ندی به‌ عه‌ره‌به‌وه هه‌بی‌ت، ته‌نانه‌ت ر‌قیان له
حوشتر و دارخورم‌ایشه ! .

دووه‌م: که‌سانێ‌ک که‌ خۆیان موسولمانن و له‌وانه‌شه هه‌لسن
به‌ ئه‌نجامدانی هه‌موو عیاده‌ته‌کان، به‌لام ئه‌مانیش به‌ بیانوی
تره‌وه ر‌قیان له‌ زمانی عه‌ره‌بی‌ه و دژایه‌تیشی ده‌که‌ن، به‌گشتی
ئهم جووره‌ که‌سانه‌ به‌ باشی له‌ ئیسلام حال‌ی نه‌بوونه‌ و،
نه‌فامیان تی‌دایه‌، بیانووه‌که‌شیان په‌یوه‌ندی هه‌یه‌ به‌
هه‌لو‌یستی‌کی سیاسی یه‌وه‌ که‌ ئه‌ویش بریتیه‌ له‌ و ژور سته‌مه‌ی
که‌ (صدام حسین) ده‌یکرد له‌ گه‌لی کورد، ئه‌م دوو مه‌سه‌له‌یه‌
له‌ زه‌ینی ئه‌واندا به‌یه‌کتره‌وه‌ به‌سترون و، مادام (صدام)
سه‌رۆکی‌کی خراپ بوو، یان له‌دژی کورد سته‌مکار بوو،
عه‌ره‌بیش بوو به‌عه‌ره‌بی قسه‌ی ده‌کرد، عه‌ره‌به‌کانیش
ژۆربه‌یان به‌عسی بوون، که‌واته‌ زمانی عه‌ره‌بیش شایانی
دژایه‌تی کردنه‌ ! بی‌گومان ئه‌مه‌ش هه‌له‌ و لی‌تی‌کچوونه‌، ئه‌گینا
چی په‌یوه‌ندی‌ه‌ که‌ نیوان سه‌دام و زمانی عه‌ره‌بیدا هه‌یه‌،
ته‌نانه‌ت له‌گه‌ل عه‌ره‌بیشدا، من به‌خۆم تی‌پروانینم بۆ عه‌ره‌ب

ئوه‌یه نه‌ته‌وه‌یه‌کن وه‌کو هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌کی تر، باشیان تیدایه و خراپیان تیدایه، له به‌رانبه‌ر ده‌قه شه‌رعییه‌کانیشدا حالیان حالیی ئیمه‌یه و، به‌ئو که‌سه‌شه‌وه که به‌رچه‌له‌ک ده‌گه‌ریتته‌وه سه‌ر پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای لیبیت) به‌لام ئهو که‌سه‌ی بو‌چوونی وابیت له‌وانه‌یه بو‌تریت کوردایه‌تییه‌که‌ی لاوازه! ئه‌گینا زۆریک له‌م دوو جو‌ره‌ی با‌سمان کرد ده‌لین: خراپی کورد له‌باشی عه‌ره‌ب چاک‌تره، ئه‌مه‌ش له‌راستیدا پی‌وه‌ریکی ناداد‌گه‌رانه‌یه، چونکه‌ چاک ئهو که‌سه‌یه که‌ خوا و پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای لیبیت) به‌ چاکی بزنان، خراپیش ئهو که‌سه‌یه که‌ خوا و پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای لیبیت) به‌ خراپی بزنان، هه‌موانیش له‌ژیر حوکمی ئه‌م ئایه‌ته‌دان به‌بی جیاوازی (إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقَاتُكُمْ).

پوخته‌یه که له تاییه تمه‌ندیه کانی نه‌م زمانه

۱. کۆنترین زمانه له‌نیۆ زمانه سامیه‌کاندا، چونکه هه‌زار سال پٚش هاتنی ئیسلام قسه‌ی پٚی کراوه.
۲. قورئانی پیروژ به‌و زمانه دابه‌زیوه.
۳. دیارده‌ی (ع‌راب‌ی تیدایه، واته: جووله‌ی سه‌روژیر و بۆری پیته‌کان که له هه‌چ زمانیکی تردا نیه.
۴. گونجانی پیته‌کان له‌گه‌ل واتا‌کانیدا.
۵. هه‌موو پیتیک مه‌خره‌جی تاییه‌تی خۆی هه‌یه واته: جیگه‌ی ده‌رچوونی پیته‌کان.
۶. فراوانی ده‌رب‌پینی.
۷. فراوانی وشه و پیکه‌یانی.
۸. توانای ئه‌وه‌ی هه‌یه وشه‌ی تر له زمانه‌کانی تره‌وه بکاته عه‌ره‌بی به‌ه‌ندی مه‌رجی دیاری کراو.

٩. تاییبەتمەندی (ترادف) واتە: زیاتر لە وشەیه‌ک دەربڕین لەیه‌ک واتا بکەن، (الاضداد) واتە: وشە دژیه‌که‌کان، (المشترك اللفظي) واتە: وشەیه‌که‌ چەند واتایە دەگریته‌وه.

١٠. چۆی دەرشتنه‌کانی و زۆری هاوکی‌شه‌کانی.

١١. دیارده‌ی (المجاز) و (الاستعارة) و (الجناس) و (الطباق) و هونه‌ره‌کانی تری به‌لاغه.

١٢. توانای دەرهيان و داهيانی وشە‌ی نوێ که پيشتەر به‌کار نه‌هاتوه.

سەرجه‌م گه‌وره‌ زانایانی ئیسلام له‌ زمان‌ی عه‌ره‌بیدا

پسپۆن

له‌ راستیدا ئەگەر بی‌ت و گه‌شتی‌ک بکەین له‌ درێژایی می‌ژوی ئیسلامدا، ده‌بینین هه‌موو زانا گه‌وره‌کان، به‌وانه‌شه‌وه که به‌ په‌گه‌ز عه‌ره‌ب نه‌بوونه، زانا بوونه له‌ زمان‌ی عه‌ره‌بیدا، واته‌ زالبوونه به‌سه‌ر هه‌موو زانسته‌ په‌یوه‌ندیداره‌کان به‌ زمان‌ی عه‌ره‌بییه‌وه وه‌کو (نحو، صرف، بلاغه‌...).

بۆنمونه (ابو عمرو بن العلاء) و (ابو علي الكسائي) دوو زانان له داھینەرانی قوتابخانەیی نەحوی له کوفە و بەصرە، تووژەری شارەزا و خوینەری زیرەکیش دەزانن ئەو دوو ناوھ چەند قورساییان ھەیە لە زانستی (نحو)، ھاوکات ئەو دوو زانایە لە نێو ھەوت خوینەرە گەرەکانی قورئانی پیرۆزن (أئمة القراءات السبعة) کە ئوممەتی ئیسلام یە کدەنگی لەسەر پێشەواویان ھەیە، ئەمە وەکو نمونە دەیلێم بەلام ئەگەر بمانەوێت ئەژماری ناوی ئەو زانایانە بکەین کە لە ھەردوو بوارە کەدا پەسپۆر بوونە، بێگومان ئەو کارە گەرە بە چەندین جلدی گەرە تەواو نابێت، خوینەری بەرپزیش دەتوانێت بگەرێتەوھە بۆ کتیبی زانای پایەبەرز (جلال الدين السيوطي) (بغية الوعاة في طبقات اللغويين والنحاة) کە ھەر خویشی سەرباری ئەوھە دانەری سەدان کتیبە لە بوارە جیا جیاکانی زانستی ئیسلامدا، ھەر وہا چەندین سەرچاوەی گرنگی لە زمانی عەرەبیدا داناوھ وەکو: (الاشباه و النظائر) و (جمع الجوامع و همع الهوامع).

مہ لاس دوانزہ عیلم

ئہمہ زاراوہیہ کہ ہەر له دیر زہمانہ وه بۆ مامۆستایانی
 ئایینی به کار هیئراوه، له وانه شه زۆر کهس نه زانن ئه و زانستانه
 زۆریکیان-راسته وخۆ و ناراسته وخۆ-په یوه ندیان به زمانی
 عه ره بییه وه ههیه، فهقی له قوناغی فهقییدا ده بوايه
 زانسته کانی زمانی عه ره بی به باشی وه ریگرتایه بۆ ئه وهی
 بیته مامۆستایه کی کارامه، جا کاتیک ته ماشای ئه و دوانزه
 عیلمه ده که یه بۆمان ده رده که ویت په یوه ندیان چهند زۆره به
 زمانی عه ره بییه وه، ئه مهش زانسته کانه: (تجوید، حدیث،
 مصطلح الحدیث، علم التفسیر، العقیده، النحو، الصرف،
 المنطق، البلاغه، السیره، الفقه، أصول الفقه).

زانایانی کوردیش به هه مان شیوه

به لام زیاتر مه به ستمان له زانا دیرینه کانه، له راستیشدا،
 نه که هەر له زانسته کانی (نحو، صرف، بلاغه، بدیع...)،
 شاره زابوون به باشی، به لکو له هۆنراوه، زانستی (عروض)یش
 به هه مان شیوه، وه کو ده بینین مامۆستا (معروف النودهی)

کتیبیکی دەربارە‌ی زانستی (عروض) بە ھۆنراوێ نووسیو، ئەگەر لە زانا دێرینەکانیشدا تەماشای نووسینەکانی کاک ئەحمەدی شیخ و، لە تازەکاندا تەماشای نووسینەکانی مامۆستا عەبدولکەریمی مودەررپیس بکەین ئەو راستیەمان بۆ دەردەکەوێت.

بەلام ئەمە‌ی کە لەم رۆژگارەدا دەیبینین، کە ھەندێ لە مامۆستایانی ئایینی و، وتارخوین و، پیش نوێژی مزگەوتەکان بەم شیوێ لاوازن لە زمانی عەره‌بی، ئەوێ حالەتیکی نامۆیە و شوینە‌واری خراپیشی لێدەکەوێتەوێ ئەگەر تاکو بیت زیاد بکات، چونکە نۆبە‌ری بەرھەمە خراپەکانی ئەوێ کە قورئانیش-بەلکو جاری واش ھە‌یە سورەتی (الفاتحة)ش-بە پەوانی نازانن بخویننەوێ.

پەحمەتی خوا لە (حافظ ابراهیم)

لە گەرھە‌ی دژایەتی کردنی زمانی عەره‌بی لە میسر، لەوکاتە بە بەھانە و پاساوی جۆراوجۆرەو، دەیانەویست زمانی عەره‌بی پاراو لە واقعیی ژیان ھەلبگرن و، کەسانێکی

بەزىمان و پروالەت عەرەب و، بەدل و ناوہ پۆك پۆژئاوايى، خۆيان كوردبوو بە ئەلقەلەگوئى (ويلككس) و (دنلوب) و دوژمنانى ترى ئىسلام و، بانگەشەيان دەكرد بۆئەوہى بەھەموو شيۆەيەك پېئويستە ميسر و ولاتە عەرەبىيەكان پشت ھەلكەن لە زمان و پۆشنىبىرى عەرەبى (مەبەستيان پۆشنىبىرى ئىسلامىيە) بۆئەوہى بگەن بە كاروانى پۆژئاوايىيەماندا... جا لەوكاتەدا شاعىرى گەورەى ميسر (حافظ ابراهيم) ھۆنراوہيەكى لەسەر زارى زمانى عەرەبى نووسى، كەتئيدا ئەم زمانە گلەيى لە ھەلگرانى دەكات و باسى ھەندى لەو گەورەرانە دەكات كە لە بنى دەرياكەيدان... (حافظ) دەئيت:

رجعت لِنَفْسِي فَاتَهَمْتُ حَاصَاتِي

وناديت قومي فاحتسبت حياتي

رموني بعقم في الشباب وليتنني

عقمت فلم أجزع لِقَوْلِ عُدَاتِي

وَلَدْتُ وَلَمَّا لَمْ أَجِدْ لِعِرَائِي سِي

رجالاً وأكفاءً وأدتُ بناتِي

وسعتُ كتابَ الله لفظاً وغيابة

وما ضقت عن أي به وعضات

فكيف أضيقت اليوم عن وصف آلة

وتنسيق أسماء لمخترعات

انا البحر في احشائه الدر كامنٌ

فهل سألوا الغواص عن صدفات

فيا ويحكم أبلى و تبلى محاسني

ومنكم وأن عز الدواء أساتي

فلا تكلوني للزمان فإنني

أخاف عليكم ان تحين وفاتي

أرى لرجال الغرب عزا و منعة

وكم عز أقوامٌ بعز لغات

اتو اهلهم بالمعجزات تفننا

فيا ليتكم تأتون بالكلمات

أيطربكم من جانب الغرب ناعبُ

ینادی بوادی فی ربیع حیاتی

ئەگەریش سەرسام دەبیت-ئەو خۆینەری ئازیز-لەو

سەرسامبە زۆریک لە قوتابیان ئەم ھۆنراوەیان لەبەر کردووە

بەلام نازانن واتاکانی چی دەگەینن! .

کتیبیکی گەرنگ بۆ ناسینی زمانی عەره‌بی

بێ گومان بۆ کەسی شارەزا قورئان و ھەموو فەرموودە و شیعەر و وێژە عەره‌ب و فەرھەنگەکان و تەنانەت چیرۆک و پۆمانەکانیش گۆرەپانیکی چاکن بۆ زیاتر شارەزابوون لە دەریای بەریلاوی زمانی عەره‌بی، بەلام من لەم چەند لاپەرەیدا، ئاماژە بۆ کتیبیکی گەرنگ دەکەم کە باس لە سەدان زانیاری گەرنگ دەکات سەبارەت بە زمانی عەره‌بی، واشنازم کتیبیکی تر بەو وردییە باسی لە ھەموو مەسەلە پەیوەندیدارەکان کردبێت بەم زمانەو، ئەوەندە کە (جلال الدین السیوطی) لە کتیبی (المزھر فی علوم اللغە و انواعھا) باسەکانی شیکردوووەتەو، لەپراستیدا (سیوطی) لەو کتیبیدا وەکو مەلەوانیکی ھەناسە درێژە، چووێتە بنی دەریای زمانی عەره‌بیو، و، جۆرەھا مرواری و شتی ناوازە و جوانی دەرھینابێت سەیریش نیە کە (السیوطی) کتیبیکی بەو شیوہ بەپێژ دەربارەوی زمانی عەره‌بی بنووسیت، چونکە زۆربە

کتێبەکان که ژمارەیان دەگاتە نزیکەی پینچ سەد کتێب و زیاتر لە سەد کتێبیان چاپ کراون.

نیسماعیل (علیه السلام) باوکس هه‌موو عەرەبە

میژوو نووسان عەرەب دەکەن بە دوو بەشەوه:

بەشی یەكەم: عەرەبە لە نیوچوووەکان (العرب البائدة) که هیچ شوینەوار و هەواییکی ئەوانمان پێ نەگەشتوو، ئەوەندە نەبیّت که لە قورئاندا باسیان هاتوو وەکو بەسەرھاتەکانی (عاد) و (ثمود)، بەناوبانگترین ھۆزەکانی ئەو بریتی بوون لە (عاد، ثمود، طسم، جدیس، جرم الاول).

بەشی دووهم: عەرەبە ڕەسەنەکان (العرب العاربة) ئەوانەش بریتی بوون لە نەوای قەحتان و، شوینی جیگیر بوونیان ولاتی یەمەن بوو، بەناوبانگترین ھۆزەکانیان (جرم ، یەربە)، لە یەعروبیشەو ھۆز و تیرەکانی عەرەب بەگشتی پەیدا بوون.

بەشیکی تری عەره‌ب هەیه بە (العرب المستعربة) دەناسرین، ھۆکاری ئەم ناوہ دەگەرێتەوہ بۆ ئەوہی ئیسماعیل (علیہ السلام) بە عیبرانی یان سریانی قسە‌ی دەکرد، بەلام کاتیکی ھۆزی جورھوم لە قەحتانیہ‌کان ھاتنە مەککە و، لەگەڵ ئیسماعیل و دایکی لەو ناوچە‌یہ جیگیر بوون، ئیسماعیل (علیہ السلام) ژنی لەو ھۆزہ ھینا و، خۆی و کورپە‌کانی فی‌ری زمانی عەره‌بی بوون، بۆیہ ناوئران بە (العرب المستعربة) کە لە پاستیدا ئەوانہ بریتین لەژۆرینە‌ی عەره‌ب لەناوہ‌پاستی دوورگە‌ی عەره‌ب و حیجاز تا دەگاتە دەشتی شام جیگیر بوون، کە دواتریش لەگەڵ ھۆزە‌کانی تری عەره‌بدا تیکەڵ بوون لەپاش ھەرەس ھینانی بەنداوی (العرم).

بەکورتی ئەوہی کە لە کتیبی میژوو نووسە‌کاندا دەربارە‌ی ئیسماعیل (علیہ السلام) ھاتووہ ئەوہیہ:

ئبراھیم (علیہ السلام) بە‌ھاوڕیتی ئیسماعیل و ھاجەر کۆچی کرد بەرہو مەککە، لەوئ ئیسماعیل و دایکی نیشتە‌جی بوون لەگەڵ ھۆزی (جرھم) لە نەوہی قەحتان و، جا چونکە

ئەوان زمانیان عەره‌بی بوو، ئیسماعیلێش (علیه السلام) فێری ئەو زمانە بوو، دواتریش ژنی لێ خواستن و، دوانزە کۆری بوو، کە زۆریەکی عەره‌ب لەو کۆرانە بلأوه‌یان کرد، هەریۆیە هەندی لە میژوو نووسان دەلێن: ئیسماعیل (علیه السلام) باوکی هەموو عەره‌بە.

(ابن هشام) لە کتێبە بەناوبانگەیدا دەلێت:

ئیسماعیلی کۆری ئیبراهیم (علیهما السلام) دوانزە کۆری بوو (نابتا، قیذرا، أبذل، مبشئا، مسمعا، ماشی، دما، آذر، طیما، یطور، نبش، قیذما) دایکیشیان ناوی (رعلة) بوو دەگێرنەوه ئیسماعیل (١٣٠) سال ته‌مه‌نی کردووه، له‌ حیح‌ری که‌عه‌دا له‌گه‌ڵ دایکی نیژراوه.

کۆتایی

ئەمە بوو چەند لاپەرەیه‌کی بەپه‌له، به‌ پینووسی که‌مه‌رخه‌می نووسیم و ده‌یکه‌مه‌ دیاری بۆ براو خوشکه‌ کۆرده‌کانم له‌ هەر لایه‌ک هەن، به‌شداریه‌کی بچووکە له‌ بانگه‌وازی ئیسلامیدا، تهنه‌ا وشه‌یه‌کیش له‌به‌ر خوا بوتریت

ئومید ئەکەم بە زایە نه چیت و، خاوەنەکە ی له دونیاو قیامەتدا
 لێی بەهرەمەند بێت، مەخابن ئەم سەردەمە ی خۆیشمان
 سەردەمی تیکچوونی چەمک و شیواندنی واتاکانە، زۆر هەول
 دەدریت خۆلت پێ بفرۆشن بە نرخێ زێر و، زێرت لیبکرن بە
 نرخێ خۆل، مانگە دەستکردهکانیش له بیست و چوار سەعاتی
 شەو و پۆژدا خەشم و قینی پەروردگار دەورۆژینن و، خراپە و
 بەدرهوشتی و سەرباری ئەوەش شیواندنی چەمک و واتاکان
 دەبارینن، بۆیە لەم سەروبەندەدا وشە ی چاکە و، وتنی راستی
 و، راست کردنەوهی چەمکەکان، کاریکی پێویستە و ئەرکیکی
 پێرۆزە ئەنجام بدریت.

وصل الله وسلم وبارك على سيدنا محمد و على آله وصحبه

وتابعي منواله .

سەرچاۋەكان

- الاسلام وقصة العامية / ابراهيم النعمة.
- دراسات اسلامية معاصرة / انور الجندي / المكتبة العصرية.
- تاريخ اللغات السامية / ولفنستون / دار القلم.
- تاريخ الاسلام السياسي و الديني و الثقافي و الاجتماعي / حسن ابراهيم حسن / مكتبة النهضة المصرية.
- المزهر في اللغة و انواعها / السيوطي / المكتبة العصرية.
- السيرة النبوية / ابن هشام / دار الفكر.
- اللغة العربية والتحديات / احمد صقر.
- هروها سوودم وەرگرتووہ له چەندین سەرچاۋە له ئینتەرنیٲ.